

Armosta pelastettu

Sinun armosi, Isä Jumala,
on kuin auringon kirkkaus
pelottavien ukkospilvien väistyessä,

kuin luja ja tuttu polku
jonka saan taas löytää,
kun olen sumuisella suolla
luullut eksyneeni lopullisesti.

Älä salli minun unohtaa,
miten pelon kylmistä viimoista pääsin
Sinun kättesi ja armosi suojaan.

Sinä olit kuullut avunhuutoni,
tulit lähelleni ja armahdit,
et hylännyt, annoit toivon.

Älä salli minun koskaan unohtaa
Sinun rakkautesi äärettömyyttä,

rakkauttasi minuakin,
pelokasta, ja arkaa
lastasi kohtaan.

Sinä, Jeesus, sovitit syntini,
voitit kuoleman,
näytit suunnan Isän kotia kohti.

Sinun ilosi ja rauhasi
täyttivät sydämeni!

Sinä itse lupasit johdattaa minut
jokaisen arkisen ja pilvisen,
sumuisenkin päivän läpi.

Sinua tahdon seurata.

Ja taas pelko katoaa,
aurinko paistaa,
mustat pilvet jo kaukana.

En ollutkaan eksynyt,
en ollutkaan yksin,
olithan Sinä, Herra Jeesus, lähelläni.

Taas astelen tuttua polkua kotiin päin,
ja kiitän - kiitän!

liisa